

Art. 20. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wyda w drodze zarządzenia szczególne przepisy o właściwości władz i trybie w sprawach wydawania nakazów oraz udzielania odroczeń i zwolnień.

Art. 21. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i wszystkim ministrom.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
H. Minc

Minister Obrony Narodowej: w z. *Wł. Korczyc*

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *S. Wierbłowski*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Oświaty: w z. *H. Jabłoński*

Minister Górnictwa i Energetyki: *R. Nieszporek*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:

K. Zemajtis

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:

B. Rumiński

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Gede*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb-Kociol*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

Minister Żeglugi: *A. Rapacki*

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *W. Szymanowski*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Kierownik Ministerstwa Budownictwa: *R. Piotrowski*

107

U S T A W A

z dnia 7 marca 1950 r.

o zapobieżeniu płynności kadr pracowników w zawodach lub specjalnościach szczególnie ważnych dla gospodarki uspołecznionej.

Potrzeby gospodarki socjalistycznej wymagają zapewnienia uspołecznionym zakładom pracy oraz instytucjom państwowym i samorządowym kwalifikowanych i trwale z nimi związanych kadr.

W celu zapobieżenia szkodliwej płynności kwalifikowanych kadr, sprzecznej z zasadami planowej gospodarki, stanowi się, co następuje:

Art. 1. Osoby, posiadające kwalifikacje w zawodach lub specjalnościach szczególnie ważnych dla uspołecznionej gospodarki, mogą być zobowiązane przez czas oznaczony do pozostawiania w uspołecznionym zakładzie pracy lub w instytucji państwowej albo samorządowej na zajmowanych przez nie stanowiskach lub na innych stanowiskach, odpowiadających ich kwalifikacjom.

Art. 2. Rada Ministrów — na wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, zgłoszony po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych — określi w drodze rozporządzenia zawody i specjalności, do których stosuje się

przepisy niniejszej ustawy oraz rodzaj kwalifikacji osób, oznaczonych w art. 1.

Art. 3. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 1, powstaje z dniem doręczenia pracownikowi nakazu, wydanego przez ministra właściwego ze względu na zakład pracy lub instytucję, zatrudniającą tego pracownika.

2. Nakaz określi czas trwania obowiązku stosownie do potrzeb danego zawodu lub specjalności na okres nie dłuższy, niż dwa lata.

Art. 4. 1. Nakaz, zobowiązujący do pozostawiania na zajmowanym lub równorzędnym stanowisku, nie zmienia na niekorzyść pracownika istotnych warunków istniejącej umowy o pracę, a jedynie zawiesza prawo pracownika do wypowiedzenia umowy o pracę w okresie trwania obowiązku.

2. Nakaz, zobowiązujący do pozostawiania w tym samym uspołecznionym zakładzie pracy albo w insty-

tucji państwowej lub samorządowej na innym stanowisku, zmienia z mocy samego prawa postanowienia dotychczasowej umowy o pracę odpowiednio do zmiany stanowiska i zawieszają prawo pracownika do wypowiedzenia tej umowy w okresie trwania obowiązku, jednak pracownik zachowuje przez ustawowy okres wypowiedzenia warunki wynagrodzenia z dotychczasowej umowy o pracę dla niego korzystniejsze.

Art. 5. Rada Ministrów — na wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, zgłoszony po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych — może w drodze rozporządzenia zawiesić na okres nie dłuższy niż dwa lata prawo rozwiązywania umowy o pracę lub stosunku służbowego przez ogół pracowników, zatrudnionych w szczególnie ważnych zawodach lub specjalnościach, bez potrzeby wydawania indywidualnych nakazów albo uzależnić to prawo od zachowania określonych warunków.

Art. 6. Kto bez uzasadnionej przyczyny opuszcza stanowisko wbrew obowiązkowi, wynikającemu z nakazu (art. 3) lub z rozporządzenia (art. 5) — podlega karze aresztu do sześciu miesięcy i grzywny do 250.000 zł albo jednej z tych kar.

Art. 7. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i wszystkim ministrom.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
H. Minc

Minister Obrony Narodowej: w z. *Wł. Korczyca*

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *S. Wierbłowski*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wojski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Oświaty: w z. *H. Jabłoński*

Minister Górnictwa i Energetyki: *R. Nieszporek*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:
K. Zemańtis

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:
B. Rumiński

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Gede*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb-Kociol*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

Minister Żeglugi: *A. Rapacki*

Minister Leśnictwa: *B. Podędworny*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *W. Szymanowski*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Kierownik Ministerstwa Budownictwa: *R. Piotrowski*

108

U S T A W A

z dnia 7 marca 1950 r.

o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych.

Art. 1. 1. Śródlądowymi drogami wodnymi są wody, uznane za żeglowne lub spławne z mocy obowiązujących przepisów.

2. Ministrowie Komunikacji i Żeglugi ustalają w drodze rozporządzenia granice terytorialne pomiędzy śródlądowymi drogami wodnymi a drogami morskimi.

Art. 2. 1. Statkami w rozumieniu niniejszej ustawy są obiekty pływające z własnym napędem mechanicznym lub bez takiego napędu, używane na śródlądowych drogach wodnych:

- 1) do przewozu osób, zwierząt, towarów i poczty,
- 2) do robót technicznych,
- 3) do uprawiania rybołówstwa i sportu,

4) jako zakłady kąpielowe, przystanie lub pomieszczenia mieszkalne i biurowe (koszarki, domki pomiarowe).

2. Za tratwy uważa się kłoc drewna odpowiednio powiązane i połączone wzdłuż i wszerz w celu spławu.

Art. 3. 1. Statkami polskimi w rozumieniu niniejszej ustawy są:

- 1) statki, wpisane do rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej (art. 6),
- 2) statki, znajdujące się w użyciu Wojska Polskiego i organów służby bezpieczeństwa publicznego,
- 3) statki żeglugi morskiej, przebywające na śródlądowych drogach wodnych, uznane za polskie na mocy obowiązujących przepisów.